உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தொய்த சாஸ்திர மான்மிய சங்கிரகம்.

ஸ்ரீராமன் பிரஸ், பள்ளத்தூர்.

1936.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்துவைத சாஸ்திர மான்மிய சங்கிரகம்.

இது

ஸ்ரீசமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்

கோவிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க ஞானதேசிக சுவாமிகளவர்களின்

ஆதீனத்திலெழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீமஹாதேவ ஞானதேசிக சுவாமிகள்

அநுமதியின் பேரில்

மேற்படி சுவாமிகளின் அடியவருளொருவராகிய

பள்ளத்தூர்

மு. ராம. சொ. ராம.

முத்துவீரப்பய்யாவின்

நன்முயற்சியால்

பள்ளத்தூர்

ஸ்ரீராமன் பிரஸில், பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1936.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தொய்தசாஸ்திர மான்மிய சங்கிரகம்.

ஸ்ரீ-சற்சின்மயமாக விளங்காநின்ற ஏ! சுவாமின் அத்தொய்த சாஸ்திர சிரவணாதி மகிமைகளை அடியேற் கனுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென்று சீடனானவன் விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு ஆசாரியர் அனுக்கிரகம் பண்ணினர் அஃதை ஈண்டு எடுத்துக் கூறுகின்றோம்.

அத்தொய்த சாஸ்திரங்களில் மகாமகிமைகள் இருக்கின்றன. அவை என்னை எனின் அவ்அத்தொய்த சாஸ்திரங்கள் சகல பிராந்திகளையுஞ் சூனியம் பண்ணுகிறதாகியும், ஜநநமரண மென்கிற சம்சாரசாகரத்தைத் தாண்டுகிறதற்குத் தெப்பமாகியும், ஸ்வகர்மகுண சாலமென்கிற மேகங்களைப் போக்கடிக்கிற பிரசண்டவாயுவாகியும், ஆதியாத்மீக மாதிபவுதீகமாதிதெய்வீகமென்கிற தாபத்திரயாக்கினிகளைச் சாந்திபண்ணுகிற அமிர்தவருஷமாகியும், புத்திர மித்திர களத்திர பசுப் பிறத்தியக்கிரகக் கிராமக்ஷேத்ர தனதானியாதிகளிடத்திற் பிரியமோதப் பிரமோதமாயிருக்கின்ற வஞ்ஞானமான மோகாந்தகாரத்தைப் போக்கடிக்கிற சூரியப்பிரகாசமாகியும், தானத்திரய, சங்கத்திரய, பந்துத்திரய, ஜீவத்திரய, ஜகத்திரய, விந்துத்திரய, தெய்வத்திரய. ஈஷணாத்திரய, கர்மத்திரய காரணத்திரய, வாசனாத்ரயமான விவ் விலங்குகளைப் பேதிக்கிறவச்சிராயுதமாகியும் இதராமானசப்தமீமாம்சமந்திர கர்மயோகநியாய மிவை முதலான சாத்திரங்கள் படித்துஞ் சுகதுக்கமோக கர்மபந்த ஜநநமரணங்களை

நிரசனம்பண்ணமாட்டாமற்சமுசயங்களோடு கூடி யநேக மயக்கங்களினுல் மோக்ஷமாகிற கரையைக் காணுமலு மிருக்கிறபேர்கள்கூட தெய்வாதீனமாய் அத்தொய்த சாத்திரசிரவணம் பண்ணினுலது சகல சமுசயங்களேயுஞ் சகல பயதுக்க மோகாதிகளேயுந்தள்ளி மோக்ஷகதியைக் காண்பிக்கிறதாயிருக்கிறபடியினுலுமிந்த அத்தொய்த சாத்திரங்களின்பேரில் மிகவும் விசுவாசம் பண்ண வேண்டியது சித்தமென்று ஸ்ரீ-சேஷாத்திரிசிவனுர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சத்தப்பிரகாணத்திலும்.

குரு சந்நிதானத்திலே அத்தொய்த சாஸ்திர சிரவணமாத்திரம் பண்ணினதுகொண்டு எழுபத்தொரு சதுர்யுகம் ஆநந்தபோகம் புசிக்கிற சுவர்க்கமுண்டென்கிற சாஸ்திரமே உனக்குப் போதுமென்று ஸ்ரீ-வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பஞ்சதசப் பிரகரணத்திலும்.

திகழுநான்முகன் முதற்றேவர்மூவருஞ்
சகலவேதங்களுஞ் சாத்திரங்களும்
புகலுஞானத்திஞற் புரணமானது
நிகரில்வாசிட்டமா நிபுணஞானநூல்.

அன்றியும்

தலைமைநான்முகன் மனத்தாமரைக்கினன்
சிலையில்ராகவன் திருச்செவிக்குத்தெள்ளமு
தலைவில்வான்மீகிவாக் குதித்ததத்துவ
நிலைமைவாசிட்டமா நிபுணஞானநூல்.

அன்றியும்.

பெரியவரறிவுறு பெருமைசான்றது
விரிவுறுசிறியவர் மேவொணுதது

வரிசையி லுயர்ந்தது வசிட்டசங்கிதை
யரியமெய்ஞ்ஞான நூ லனைத்தின்மிக்கதே

அன்றியும்.

தெருளுறுமகற்கிதஞ் செய்புமன்பினு
லருமைவாசிட்ட நூற் கன்னையொப்பளோ
வுரியதாய்பிறவியை யுள்ளதாக்குவள்
பெருமைவாசிட்ட மிப்பிறப்பைமாற்றுமே.

அன்றியும்.

சாத்திரத்திற்பெரியதிது தடங்காவுயத்திற்பெரிய திது, மாத்திரத்தின் மெய்ஞ்ஞான வழியாற்பெரியதிது ஞான, நேத்திரத்திற் பெரியோர்க்கு நிதிபோற்பெரிய திது கதிரோன், கோத்திரப்பொற்பாத்திரத்திற்குதித் தவமுதாம்வாசிட்டம்.

அன்றியும்.

பரமமேனிவசிட்டமுனி பச்சைமேனியிராமற்குப்
பிரமஞானமுணர்வித்த பெருவாசிட்டநன்னூலைத்
திரமதாகக்கற்பளவே சீவன்முத்திப்பதஞ்சேர்வ
ருரமதாகவுள்ளுணர்வோருறுபே றெங்கனுரைப்பதுவே

அன்றியும்.

வாசிட்ட மென்றளவில் வாழ்வுதரும் வாசித்தா
னேசித்த தெல்லாம் நிரம்புமே-யோசித்து
அர்த்தமுணரி லருட்படு மங்கந்நிலையிற்
சித்தநிற்கின் முத்தியுமாந் தேர்.

என்று ஸ்ரீவசிஷ்டமகாமுனீச்சுரராற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய ஞானவாசிட்டத்திலும்.

மூவர்தேடிமறைசனற்குமாரன் முதன்முனிவர்கட்கு மொழிகிதையிங், கியாவரோதினரிதன் பொருட்டுணி வரியாவர் கேட்பவரியாவர்தம், பாவம்வேரொடு பறிந்து நல்ல பரமப்பதம் பெறுவராதலான், மேவுமன்பினொடு மோதமீளுதலில் விடுவேண்டினன் விரும்புவான்.

என்று ஸ்ரீ செகதீசுரராற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய ஈசுரகீதையிலும்.

எயவிருவோம் பேசியவிவ்வற நூலினையே யெடுத்துரை னுயஞானயாகத்தா லெனையேயா ராதிக்கின்றான் [ப்பா மேயபொருமைதனைவிட்டுவிருப்பாலிதனைக்கேட்பானுந் தீயவினைகளற விட்டுத் தேவருலகஞ் சேருமால்.

என்று ஸ்ரீகிஷ்ணபகவானுற்றிருவாய்மலர்ந் தருளிய பகவற்கீதையிலும்.

பரமமா மிந்தக்கீதை படிப்பவன் பாரின்மீதே
திருவினுன்முகுந்தனெக்குந் தேசினுளிரவியொக்கு
மருவுமா மெனையேவந்து மாசிலா விஞ்சையாகு
முருவமா முமையுமென்று மவனுளத் துறையா
நிற்கும்.

என்று ஸ்ரீ பிரமதேவராற்றிருவாய் மலர்ந்தருளிய பிரமகீதையிலும்.

இந்நிலந்தனிற் கைவல்ய நவநீதமெனப் பேரிட்டு
நன்னிலமருவு நாராயணன் சொன்ன ஞானநூலைப்
பன்னியாராய்ந்து பார்ப்போர் பரமார்த்த சொரூபமாகி
அன்னியவனர்த்தம் பொய்யா யானந்தமெய்யாய் வாழ்வார்

அன்றியும்.

குலவுசற் குருவின்பாதக் குளிர்புனற் றலைமேற்கொண்டால்
உலகினிற் றீர்த்தமெல்லா முற்றபேறடைவார்போல
நலமையாகுங் கைவல்ய நவநீத நூலைக்கற்றோர்
பலகலை ஞானநூல்கள் படித்தஞானிகளாய் வாழ்வார்.

என்று ஸ்ரீ தாண்டவராய சுவாமிகளாற் றிருவாய் மலர்ந்தருளிய கைவல்ய நவநீதத்திலும்.

வேதமுதலாகிய நூலனைத்தினுஞ் சொல்பொருளை விளங்கியிடக் கரதலாமலகமெனக் காட்டிப், போதமய மாகிய பேரானந்தத்தமுத்தும் பொருவிகந்த விந்நூலை முத்திபெறற்குரிய, சாதனநான்கினையு மடைந்தெவ ரானுமென்றுந் தடுப்பரிய பிறவிநோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி, யாதரவி னருட்குரவன் றனைத்தேடி யுருகு மன்புடையோர்தமைக்காணினளித்திடுகவுவந்தே.

என்று ஸ்ரீ சிவப்பிரகாசசுவாமிகளாற் றிருவாய் மலர்ந்தருளிய வேதாந்த சூடாமணியிலும்.

தரணிபுகழ் தத்துவனூர் தாமுரைத்த ஞானப்
பரணிதனைக் கட்டவிழ்த்துப் பார்த்தாற்-கரணமுடன்
சேர்ந்து மணவாத சிவமணமே பூரித்த
சாந்தமண நாறுமே தான்.

என்று ஸ்ரீ தத்துவராயசுவாமிகளாற் றிருவாய் மலர்ந்தருளிய அஞ்ஞவதைப் பரணியிலும்.

பரூவசாரத்தாற் பலிக்கு மநுபூதிச்
சொரூப சாரத்தின் சுவையை-யிருசெவியா
லுண்டிருக்க வல்லா ருலகமெல்லாந் தாமாகக்
கண்டிருக்க வல்லார்கள் காண்.

என்று ஸ்ரீ சொரூபாநுபவராற் றிருவாய்மலர்ந்தரு ளிய சொரூபசாரத்திலும்.

ஓதியவிந் நூலிலுள கவிதையின் கணுற்றவொரு பாதத்துக் கிணையொன்றில்லை, மீதியுள பாதங்கட் கிணை யேயாகயேவுபொரு ளெவையேனு மெங்குமுண்டோ, வீதலுறு வகண்டபரஞானந்தன்னை விளக்கியிடும் வாக் குக்கிங் கிணையேதாகு, மாதலினு லதிசயமா மிந்தநூலை யத்யந்த மாதரவோடப்யாசிப்பாய்.

அன்றியும்.

பலகோடி யாகத்தைப் பாங்காய்ச்செய்தும் பல கோடி தீர்த்தத்திற் ருனஞ்செய்து, முலேவோடு பெற்ற பல மிதனினுள்ள வொருபாதம் படித்தபலத் திணையே யாகா, நிலேமேவு மிந்நூலின் கவியின்கண்ணே நிருமல மாய் நிகழ்கின்ற விரண்டுபாதஞ், சலியாது படித்தபலன் றனக்கிடாகச் சகலபுவி தானபலஞ் சாற்றலாமோ.

அன்றியும்.

அரிதான விந்நூலின் கவியின்கண்ணே யதிசயமா யமைவுற்ற மூன்றுபாதஞ், சரியாகப் படித்துவரும் பலந்தனக்குச் சகலவித தானமுமே சமானமாகா, பரிவாக விதனிலுள கவிதையொன்றைப் படித்தபலன் றனக்கிணையா யெவையுமில்லை, யொருகால மேனுமிதன நுபவத்தை யுற்றதனுற்பெறும் பேறுக்குவமையுண் டோ.

அன்றியும்.

இந்நூலே பாப்பிரம மிதனைத்தானே யினிமையுட னெப்போது மப்யாசிப்பாய், பன்னூலைப் படித்ததனுற் பெறும் பேறென்ன பானுவின்முன்பலவொளியாற்

பலனுமுண்டோ, செந்நூலி தொன்றினையே செம்மை யாகச்சிரத்தையுடன் சந்ததமு மப்யாசிக்கி, லெந்நூலின் பலன்களுமீ தொன்றினாலே யெய்தியிடு மிதிலிறையு மையமில்லை.

அன்றியும்.

இந்நூலா லத்யாச மனைத்துநீங்கு மிந்நூலா லாவ ரணமனைத்துநீங்கு, மிந்நூலாற் சின்மாத்ர நிட்டைகூடு மிந்நூலாற் சித்தவிசி ராந்தியெய்து, மிந்நூலா லகண்டபர ஞானமுண்டா மிந்நூலா லஞ்ஞான மனைத்துநீங்கு, மிந் நூலா லனுதிபவ பந்தந்தீரு மிந்நூலா லகண்டபர மோட்சமெய்தும்.

அன்றியும்.

இந்நூலா லித்துவித மனைத்துநீங்கு மிந்நூலா லத்துவித மொன்றேதோன்று, மிந்நூலா லிதயமுடிச் சிறப்பதாகு மிந்நூலாற் சீவத்வ நசிப்பதாகு, மிந்நூலாற் பவதுக்க மனைத்துந் தீரு மிந்நூலாற் பரமான சுகமே சாரு, மிந்நூலாற் பாசமெலா நசிப்பதாகு மிந்நூலாற் பரமபதங் கிடைப்பதாமே.

அன்றியும்.

மருவியதன் சென்மத்தி லொருகாலேனு மற்றி தனைக் கேட்போனு முத்தனவன், சரிவரவே நிதமிதனைப் படிப்போனுக்குச் சமமாகச் சகந்தனிலே யாருமில்லை, யரியவனே யாதலினா லநந்தநூலி லாதரவே செய்யாம லனைத்துந்தள்ளி, நிருமலமா மிந்நூலே முமுட்சுவெல்லா நிதந்தவிரா தப்யாசஞ் செய்யவேண்டும்.

அன்றியும்.

பலசெனனத் தநுட்டித்த வறங்களெல்லாம் பக்குவ

மாய்ப் பாவங்க ளனைத்துநீங்கி, யிலகியதன் சொரூபநிலை யிசையத்தக்க வினிப்பிறவா முடிவானசென்மத்திற்றான், சலனமெலா மறநீக்கி யகண்டமாக்குஞ் சத்தியுள விந் நூலைச் சாரலாகு, மலினமுறு விந் நூலைச் சார்ந்தோருக்கு மறுபிறவி யென்றுமிலை மகேசனாணை.

என்று ஸ்ரீ ரிபுமுனிவராற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய ரிபுகீதையிலும்.

ஸ்ரீ-வசிஷ்ட மகாமுனீச்சுரர்க்கும் ஸ்ரீ-விசுவாமித்திர முனீச்சுரர்க்கும் முன்போர்காலத்தில் ஓர்சம்வாதம் உண்டாயின, அவையாவன, நான் பிரமரிஷியானே னென்று நீர்சொல்லவேண்டுமென்று ஸ்ரீ-விசுவாமித்திர ரிஷி ஸ்ரீ வசிஷ்டமகாமுனீச்சுரரைப்பார்த்து வினவிய தற்கு அவ்வசிஷ்டமகாமுனீச்சுரர் அவ்விசுவாமித்திர முனீச்சுரரைப்பார்த்து நீர் இராஜரிஷியே யல்லாமல் பிரமரிஷியல்லவென்றனர். அதன்பின்னர் அவ்விருமுனி வர்க்கும் சொற்ப மனஸ்தாபம் பிரமரிஷி அல்ல ஆமென்றதைக்குறித் துண்டாயினபின்பதைக் குறித்து ஸ்ரீ-விசுவாமித்திர முனீச்சுரர் சிவபெருமானிடத்திற் றெரிவிக்க அச்சிவபெருமான் இவரதபிப்பிராயத்தை யகற்றிற் றெரிந்துகொண்டு அவ்விசுவாமித்திர முனீச் சுரரைநோக்கி உன தபிப்பிராயம் நிறைவேறுதற்கு ஆதித்தன் ஆதிசேடன் முதலியபெயரை மத்தியஸ்தராய் நியமித்து முற்றுப்பெறச் செய்துகொள்ளென்று ஆக்ஞாபிக்க அவ்வண்ணமே ஆகட்டுமென்று அச்சிவபெருமானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அவ்வண்ணமே செய்தற்கு யத்தனித்துச் சில மத்தியஸ்தாளை அழைப்பிக்க அவர்களில் சிற்சிலபெயர்கள் வந்து ஓரிடத்திற் சேர்ந்திருந்தனர் அச்சபையிலுள்ளோர்களைநோக்கி விசு

வாமித்திரர் தமது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்க அச்சபையிலுள்ளோர்கள் ஸ்ரீ-விசுவாமித்திரரைநோக்கி நீங்கள் ஆதிசேடரையும் ஆதித்தரையும் அழைத்து வாருங்கோள் அதற்குமேல் உங்களிருவர் மனவருத்தத்திற்கேதுவான இப்பொழுது சொல்லியநியாயம் வெளியாமென்றனர் அதற்குமேல் விசுவாமித்திரர் ஆதித்தியரிடத்திற்சென்றனர். அவரிவற்கு மரியாதைசெய்து சுவாமிகள் யாதுகாரணம் இவடத்துக்கு யெழுந்தருளியதென்று பிரார்த்திக்க விசுவாமித்திரர் சொல்லிய சேதி எமக்கும் வசிட்டர்க்கும் யாம் பிரமரிஷி அல்ல ஆம் என்றதைப்பற்றிச் சிவபெருமானிடத்திலறிவிக்க அதற்கு அச்சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரகாரம் எல்லோரிடத்தும் அறிவித்தோம் அவர்களனைவரும் ஓரிடத்திற்கூடியிருக்கின்றனர்கள் ஆகையால் நீரும் வரவேண்டுமென்று சொல்ல அதற்குச் சூரியர் சொல்லிய சேதி தேவரீரபிப்பிராயப்படி யான்வருகிறதிலியாதொரு தடையுமில்லை யான் ஈசுரநியமப்படி ஒரு க்ஷணநேரங்கூடத் தாமசியாமல் மேருவைச்சுற்றி உலகத்தைப் பிரகாசிப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றமையால் அடியேற்கு பதிலாக ஒருவரைத்தாங்கள் நியமித்துவிட்டால் அடியேன் இதோவருகிறேனென்று சொல்ல அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட ஸ்ரீ-விசுவாமித்திரர் தமது தவசை கொஞ்சங்கொஞ்சமாகப் பங்குசெய்துகொடுத்தும் ஆகாமல் பின் முற்றுங்கொடுத்தோமென்று கொடுத்தும் சூரியருக்குபதிலாக ஒருவரை நியமிக்கக் கூடாமையால் தாமெ அவமரியாதையோடு மவடம்விட்டு நீங்கினர் பின் ஆதிசேடரிடத்திலாவது போய் அவரை அழைத்துக்கொண்டுபோவோமென் றுன்னி அவரிடத்திற்குப் போய் அங்கேயுஞ்சாத்தியப்படாமல் அவ்வண்ணமே

அவமரியாதையோடுந் திரும்பி யச்சபையாரிடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தனர் அக்குறிப்பை அறிந்து அச்சபையார் ஸ்ரீ-விஸ்வாமித்திர முனீச்சுரரைப்பார்த்து ஏன் அவர்களை அழைத்து வரவில்லை யென்று கேட்க அதற்கு அவர் யாதொன்றுங் கூறுதொழிந்தனர் அதன்பின்னர் அக்குறிப்பையறிந்து ஸ்ரீ-வசிட்டமகாமுனீச்சுரரை நோக்கித் தேவரீர் சென்று அவர்களை அழைத்து வாருங்கோளென்று அச்சபையார் மொழிந்தனர். அதைக்கேட்ட வசிஷ்டமகா முனீச்சுரர் அவர்களபிப்பிராயப்படி சூரியரிடத்தில் முன்னர் சென்றனர் அவர் மரியாதைபண்ணித் தேவரீ ரியாதுகாரணம் இங்கெழுந்தருளியது எனக் கேட்க அதற்கு ஸ்ரீ-வசிஷ்டமகா முனீச்சுரர் சொல்லிய சேதி முன்னர் ஸ்ரீ-விஸ்வாமித்திரர் ஈண்டு வந்து சென்ற சங்கதி என்று மொழிந்தனர் அதைக்கேட்ட சூரியர் முன் ஸ்ரீ-விஸ்வாமித்திர முனிவரிடத்திலறிவித்த பிரகாரம் மிவ் வசிஷ்டமகா முனீச்சுரரிடத்திலு மறிவிக்க அதைக்கேட்ட ஸ்ரீ-வசிஷ்டமகாமுனீச்சுரர் நல்லது உமக்கு பதிலாக ஒருவரை நியமிக்கிறோம் அஃது எப்படி என்றால் முன்பொருகாலத்தில் யாம் ஜநகர் ஜநக்குமாரர் ஜநந்தனர் ஜநாதனர் என்னும் மகாரிஷிகளோடு ஒரு முகூர்த்தகாலம் அத்தொய்தசாஸ்திர விசாரணையாகிய காலக்ஷேபம்பண்ணி இருக்கிறோம் அதில் நாலில் ஒரு பாகத்துக்குரிய பலத்தைகொடுத்தோமென்றனர் அப்படிச்சொல்லினவுடனே சூரியருக்கு பதிலாக ஒருவர்நியமமாயிற்று அதுகண்டு சூரியர் மனமகிழ்ச்சியோடுஸ்ரீ-வசிஷ்டமகா முனீச்சுரரைப்பார்த்துச் சுவாமி இதோ அடியேன் வருகிறேனென்று எழுந்தனர் அதன் பின்னர் ஸ்ரீ-வசிஷ்டமகாமுனீச்சுரர் இச்சூரியரை

யும் அழைபித்துக்கொண்டு ஆதிசேடரிடத்திற்போயினர் அவர் இவ்வசிஷ்டமகாமுனீச்சுரர்க்கு மரியாதைபண்ணித் தேவரீர் எழுந்தருளியகாரணம் யாதென்று கேட்க அதற்கு வசிஷ்டமகாமுனீச்சுரர் சூரியரிடத்திற்சொல்லியபடி இவரிடத்திலுஞ்சொல்லி இவருக்குப்பதிலாக ஒருவரை நியமம்பண்ணி வைத்துவிட்டிவரையு மழைப்பித்துக்கொண்டு மேற்கண்டசபையாரிடம்வந்து சேர்ந்தனர். இதுகாரியங்களை அச்சபையிலுள்ளோரனைவரும் அறிந்துகொண்டு ஸ்ரீ-விசுவாமித்திரமுனீச்சுரரைநோக்கி இப்பொழு துங்கள் நியாயம் வெளியாயிற்றுவென்றனர் அதைக்கேட்டு ஸ்ரீ-விசுவாமித்திரர் சபையிலுள்ளோரைப்பார்த்து நீங்கள் சொல்லியகாரியஞ்சரி ஆனலும் இந்த வசிஷ்டமகாமுனீச்சுரர் வாக்கினல் நம்மைப் பிரம்மரிஷியென்று சொல்லும்படி நீங்களனைவோருஞ் சொல்லுங்களென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட அச்சபையிலுள்ளோரனைவோரும் ஸ்ரீ-வசிஷ்டமகாமுனீச்சுரரை நோக்கித் தேவரீர் வாக்கினல் அவ்விசுவாமித்திர முனீச்சுரரை பிரம்மரிஷியென்று சொல்லவேண்டுமென்று மொழிந்தனர். அதைக்கேட்ட ஸ்ரீ-வசிஷ்டமகாமுனீச்சுரர் அச்சபையாரைப்பார்த்து ஆனற் பிரம்மரிஷியென்று மொழிந்தனர் அதன்பின்னர் அவ்விடத்தினின்று தந்தமிடத்திற்கனைவோரும் சென்றனரென்று ஆன்றோர் வழங்கிவருகின்ற ஆச்சரிய சரித்திரவழக்கத்திலும்.

பூப்பிரதட்சணமாகச் சென்று.காசிக்ஷேத்திரத்தை அடைந்தவுடனே அவ்வவ்வருணச்சிரமத்திற்குத்தக்கதாகச்சுருதியில் விதித்துள்ள பிரகாரம் கோதானம் பூதானம் முதலிய அநேக தானங்களுஞ்செய்து பின் கங்கைக்குப்பூசித்து கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்தால் அன்றையத்தினத்திற்கு மாத்திரம் எண்பது கிருச்சுப்பலனென்றும்

அத்தின மொழிந்தபின் எத்தனைநாள் எத்தனைதிங்கள் எத்தனைஆண்டு இருந்து ஸ்நானஞ்செய்தாலும் அவ்வண்ணமின்றித் தினமொன்றுக்கு அறுபதுபொன் களஞ்சிபலனென்றும் இவ்வண்ணங் காசிமான்மியத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன இவ்வண்ணங்கூறியபலன் சித்தித்தற்கு முயற்சித்தாலும் யாவர்க்குஞ்சித்திக்கக் காணோம் அன்றி ஒவ்வொருவர் ஏகதேசத்திலிப்பலன் வேண்டின லவர்களாற்செய்யுஞ்சங்கிரக நியாயம் எவ்வண்ணமென்னில் கங்காஸ்நானபலத்தை யுத்தேசித்தவன் தான் சென்மித்துள்ள தேசத்தினின்று தாம் அருத்தசாஸ்த்திரத்தி லருத்தத்தை ஈட்டும்படி சொல்லியபிரகாரம் ஈட்டியுள்ள திரவியத்தைக்கையிற்றாங்கிக் கொண்டு கோபதாபம் ராகத்துவேஷம்முதலிய துர்க்குணங்களைத் தூரத்தள்ளிவிட்டுச் சமை தமைமுதலிய சற்குணங்களையுமுடையவனுகித் தான தருமங்களையுந் தந்தம் மளவிற்குரிய அளவுசெய்ய வேண்டுமென்னுங் கருத்தோடுங்கூடிப் பிரயாணப்பட்டு முன்னர் இராமேச்சுரம்போய் அதினின்று தனிக்கோடியாகிய சேதுவிற்குச்சென்று ஸ்நானஞ்செய்து அவ்விடத்திற் செய்ய வேண்டிய நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு அதன்பின்னர் ஆண்டுள மிருத்து ஒருமிட்டி எடுத்துக்கொண்டு மீண்டு இராமேச்சுரம் வந்து இராமநாதரையுஞ் சேவித்துக்கொண்டு பின் ஆண்டுளசேதுயாதவரிடத்திற்குவந்து அவரைச்சேவித்துத்தாங்கொண்டுவந்தமிருத்திமிட்டியை அவர் முன்பாகவைத்து அதை மூன்றுபாகஞ்செய்து இரண்டுபாகத்தை அவரிடத்திலொப்பிவித்துப் போட்டு மூன்றும்பாகத்தை தாம் கைப்பற்றிச் சொற்பங்கூடத் தவருது வில்வக்குடுக்கை சிமிழ்சம்படம் முதலியவைகளிலடக்கச்செய்து அவ்விராமேச்சுரத்தினின்று

பூப்பிரதட்சணமாகப் பிரயாணப்பட்டு மார்க்கங்களி னுள்ளகணேச்சுரர் குகேச்சுரர் நடேச்சுரர்சிவன் விஷ்ணு தேவிமுதலிய தெய்வங்களைப்பூசித்தற்கேதுவாகிய யத் தனத்தோடுமுன்னர் ஆண்டாண்டுள நதிகளில் ஸ்நானஞ் செய்து தந்தம் வருணாச்சிரமத்துக்குரிய தான,தரும சிவ பூசை பாராயணதோத்திரம் முதலிய செய்து கொண்டு தீவிரமாய்ச் செல்லுங் காலையில் இடையில் இடையூறாக வுண்டாகும் பனி வெய்யில் காற்றுமழைஇடி தலைநோய் சுரநோய் வயற்றுநோய் குடர்நோய் முதலிய நோய்களா லும் துஷ்டமிருகம்முதலியசெந்துக்களாலுமுண்டாகும் இடையூறுகளுக்குத்தப்பிப்பிழைத்து ஆறுமாசம் ஒரு வருஷத்தில் காசிக்ஷேத்திரஞ்சேருவதோ அரிதுஎதோ ஒருவாறு தெய்வீகத்தின லவ்விடையூறுகளின்றிக்காசி க்ஷேத்திரத்தை அடையப்படுமாகில் ஆண்டு அவ்வவ் வருணாச்சிரமத்துக்குரிய கோதானம்பூதானம் சொர்ன தானம்வஸ்திரதானம்• துலாத்தானம் முதலிய இன்னு மநேகதானங்களைச் செய்துமுடித்துக்கொண்டு பின் விசு வேசம் மாதவம்துண்டிம் தண்டபாணிஞ்சம் வயிரவம் வந்தேகாசி குகாங் கெங்காம் பவானிமணிகரணிகா ஸ்நானம் என்னும்முச்சாரணத்தோடு சிவபெருமானாகிய ஸ்ரீ-விசுவேசுரரை இருதயத்திற் றியானித்துக்கொண்டு ஒரே மனதாய் ஸ்நானஞ்செய்தால் அன்றையதினத் திற்கு மாத்திரம் இவன் ஆறுமாசம் ஒருவருஷம் வெகு பிரயாசையடைந்து வந்தமையினுல் எண்பதுகிருச்சிர பலனுண்டுஅன்றிஅன்றையதினமொழிந்துமீண்டு தினந் தோறும் நியமமாக ஸ்நானஞ்செய்தா லறுபது சொர்ன களஞ்சிபலனுண்டு இதைப்பார்க்கிலும் அத்தொய்த சாஸ்திர படனஞ்செய்தால் அதிசுலபமாகப் பிரயாச மன்றியிற் பலன் மிக்குற்றுண்டாகின்றன. அஃதௌத்

தன்மைத் தாகவுண்டாமென்னில் ஒரு புருடனனவன் தா னுதயாதியில் நித்திரைவிட்டெழுந்து சரீரசுத்திசெய்து பின்ஸ்நானபானமுதலியகிரிகையை முடித்துக்கொண்டு போஜனத்துக்குப் போமளவும் அத்தொய்தசாஸ்திர படனஞ்செய்து பின்போஜனத்துக்குபோய் மீண்டு வந்து சொற்ப நேரந் தனக்கு மயக்கமாக்விருந்தால் நித்திரை சொற்பநேரஞ்செய் தெழுந்து மீண்டு சரீர சுத்திசெய்து கொண்டு மீண்டு அஸ்தமான பரியந்தம் சிரவணநி படனஞ்செய்தால் பிரதிதினமும் எண்பது கிருச்சிர பலனுண்டாம் அவ்வண்ணஞ் செய்தற்கு அசத்தனயிருப்பவன் ஸ்ரீ-குருதோத்திரஞ்செய்து அத் தொய்தசாஸ்திரங்களைத் தமது கரத்தால் அவிழ்த்து கண்ணுற் பார்த்துப் பின் அச்சாஸ்திரங்களைத் தமதுகரத் தாற்கட்டிவைத்து மீண்டு பழையபடி அத்தோத்திரஞ் செய்தால் அறுபதுபொன்களஞ்சி பலனுண்டாம். அன் றியில் அத்தொய்தசாஸ்திரங்களைப் படனஞ்செய்தற்கு யத்தனித்து ஒருபாடல் அல்லது இரண்டுபாடல் அல் லது நாலுபாடல் அல்லது பத்துபாடல் அல்லது இப் படிச் சிலபாடல்கள் படிக்கும்போது அதற்கு இடை யூறாக ஏதேனும் விவகாரங்கள் நேரிட்டு அவ்வளவோ டே அப்படனத்தை நிறுத்திவைத்துக் குருதோத்திரஞ் சொல்லித் தமது கரத்தால் அப்புத்தகத்தைக் கட்டி னல் அதற்கு அஞ்சு கிருச்சிர பலனுண்டாம் அன்றி யில் ஒவ்வொரு அத்தொய்தசாஸ்திரங்களை அரைவரிசை முக்கால் வரிசை படனஞ்செய்து முற்றும் நிறைவே ருது ஏதேனும் இடையூறுகள் வந்து நேரிட்டு அவ் விடையூறல் ஆரம்பித்த அத்தொய்தசாஸ்திர படனத் தை நிறுத்திவைத்து அப்புத்தகத்தைத் தமது கரத்

தாற் கட்டிக் குருதோத்திரஞ்செய்தா லப்படி நடந்த சிரவணபடனத்துக்கு இருபத்தைந் து கிருச்சிரபலனுண் டாம். அன்றியில் ஒரு அத்தொய்த கிரந்தத்தை ஆசாரியர் சன்னிதானத்தில் ஒருவர் ஆரம்பித்து ஆதி யோடந்தமாய்ச் சிரவணமாத்திரஞ்செய்து முற்றுப் பெறுமாகி லவற்கு எழுபத்தொரு சதுர்யுகம் ஆனந்த போகம் புசிக்கிற சுவர்க்கபலனுண்டாமென் றறைகின்ற அரிய நூல்களிலும்.

இப்படி அத்தொய்த சாஸ்திர மகிமைகளை அநேக சாஸ்திரங்களிலு மதிபிரபலமாகப்பிரதிபாதித் திருத்த லினு லியாவரும் அத்தொய்தசாஸ்திரமாகிய கிரந்தங் களில் ஆதாரஞ்செய்து அச்சிரவண படனஞ்செய்தற்குப் பேரவாவுடையர்களாகி அச்சாஸ்திர சிரவண படனத் துவாரா ஜநநமரணமென்கிறபந்தத்தினின்றும் விடுபட்டு மோட்சமென்கிற சிவசொரூபமாகிப் பேரானந்தக் களிப் போடு இருக்கவேண்டியது சித்தம்.

இவ்வண்ணங் கூறியதை ஆலோசித்துப் பார்க்கு மிடத்தில் கங்காஸ்நான முதலியவை அகக்கரண முத லிய முக்கரணத்தாலு மநேகபிரயாசையோடு அநேக வருத்தமுடையதாகியும் அற்ப பலனுடையதாகியும் அற்பமாகிய அப்பலனும் பிரத்தியட்சமின்றிச் சரீராந்தத் திலடையத் தக்கதாகியுமறைதற் கரிய அனந்தங்கோடி சென்மங்களி லதிப்பிரியத்தோடு தவறாது கருமங்களை இயற்றினலும் பாகதி அடைதற்கரியதாயுமிருக்கின்றன.

அத்தொய்தசாஸ்திர படனபலனும் அதிற் பிரதி பாதித்துள்ளபடி அனுஷ்டிக்கும் அனுஷ்டான பலனும் பிரத்தியக்ஷமாகியும் மகத்பலனாகியும் மனமுதலிய முக் கரணத்திற்கும் மகாபிரயாசை யில்லாததாகியும் மகத்

தான ஆசைமுதலிய வனர்த்தங்க ளனைத்தையு மத்தியந்தம் வழுவற மாற்றுவதாகியும் மற்றும் அநேக விசேஷமுடையதாகியுமிருக்கின்றன. ஆகையா லதியூக புத்தியுடையோர்கள் மேற்காட்டப்பட்ட தன்மைகளைத் தங்கள், தங்கள் மனோசாட்சியாகவும், ஈசுர சாட்சியாகவும், இவை, இவை சிறந்தவை-ஆம்-அல்லவென்பதை யுன்னித்தந்தம் வினைக்கிடாக ஈசுரப்பிரேரணைப்படி முயற்சித்துச் சரீரம் அநித்தியமாகையா லதிசீக்கிரத்தில் நன்மையடைய விருப்பமுள்ளோர்கள் நன்மையை அடையவேண்டியது சித்தம்.

அத்தொய்த சாஸ்திர சிரவணமாகிய படனஞ்செய்பவர்களுக்கு அறம், பொரு, ளின்பங், கீர்த்தி, வாணாள் அஃதன்றி மனத்தெளிவால் முத்தியுமுண்டாகும், அஃதன்றி அத்தொய்தசாஸ்திர படனத்தோ டவ்வனுட்டானஞ் செய்பவர்க்குப்பலன் பிரத்தியட்சமென்றும், பலன் மிகுதியென்றும், மகத்தான ஆசைமுதலிய அனர்த்தம் நீங்குமென்றும், பிரயாசங்கொஞ்சமாய் யாதோர் வருத்தமின்றி யடையலாமென்றும், அளவில் சென்மங்களாலியற்றுங் கருமங்களால் முத்தி அடைதற்கருமை என்றுஞ் சொல்லியதற்குப் பிரமாணமுண்டோவென்னி? லுண்டு.

அஃது யாதெனில்? கூறுகின்றோம்.

சிரவணபடன பலனுக்குப் பிரமாணம்.

தந்திரியி லெழுமிசைபோற் சாந்திமுன்னுஞ் சற்குணத்தின்ஞானமெழுந் தம்மிற்றுமா, மிந்தவிரண்டுங் குளமுமலரும்போலவினிது வளர்ந்திடு மொக்கவிரண்டுங் கற்கில், வந்தணுகுந்தனித்தனியே யிரண்டுங்கற்கில் வருபயனொன்றிலதாமிவ் வாய்மைகேள்வி, முந்துமறம்

பொருளின்பங் கீர்த்திவாணுண் மு-ழுதளிக்கு மனத் தெளிவான் முத்திநல்கும்.

என்று ஸ்ரீ - வசிஷ்டமகாமுனீச்சுரராற் றிருவாய் மலர்ந்தருளிய ஞானவாசிட்டத்திலும்.

பலன் பிரத்தியட்ச மென்றதற்குப் பிரமாணம்.

மந்திரஜெப முதலானவைகட்குத் திருஷ்டபல மல்லாதபடியினல் நியமமும் நியமந்தப்பினுற் பிரத்தியபாய முண்டு. அசனம் பண்ணுகிறது. பசியைப் போக்குகிறுற்போலத் தத்துவபாவனையும் விபரீதபாவனையைப் போக்குகிறது திருஷ்டபலமானபடியினுல் நியமந்தேவையில்லையென்று ஸ்ரீ - வித்தியாரண்ணியசுவாமிகளால் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பஞ்சதசப் பிரகரணத்திலும்,

பலன் மிகுதியென்றதற்குப் பிரமாணம்.

திகழாத் துமதத் துவத்தினுயர் தியானமுபகா ரங்களொடு, நிகழ்பூ சனையா மிவ்வழியா லன்றிப் பிறிதோர் நெறிகளினுற், புகழ்மெய் யுணர்வு கிடையாது புரணதியான பூசையினை, யிகழ்மூடர்கள் செய்யினும் பதின்மூன் றிமைப்பிற் பசுவீய்ந் துளபேறும்.

அன்றியும்,

இயலார் கடவு ளாந்தன்னை யிமைநூ றளவு பூசிக்கிலயமேதத்தி லாயிரமாம் பேறு மரைநாழிகை பூசை, முயல்வா ரிலக்க மயமேதப் பயனைப் பெறுவர் முறைமையினுற், பயனுர் பூசை யொருகடிகை பண்ணி லிராசசூயபலம்.

அன்றியும்,

பாசமின்றி யுள்ளுணர்வைப் பதினைங்கடிகை பூசிக்கி

விராசசூய விலக்கநிக ரிவ்வாறெருநா ளருச்சிக்கி
லாசிலாதபரவொளியி லமரலாகு மிதுதானே
யேசில்பரம யோகமிது தானேபரம கிரியையுமே

என்று ஸ்ரீ - வசிஷ்டமகாமுனீச்சுரரால் திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஞானவாசிட்டத்திலும்,

உலகியல்பாங் கீதைக்கு முவந்தருளுமிறையென்று
விலகியவைதிகக்கீதைக் கென்செயானிறையதனு
நலமிகுத்த பொருள்வேண்டி னலமிகுபத்தியினேடும்
பலமிகுநற் கீதைகளே யெப்பொழுதும் பாடுவான்

அன்றியும்,

அறையுமறையா லாகமத்தா லறியானுகின் மற்றுந்தா
னறிவதொருபாடையினுலே யறைவானென்று மமையாதே
யிறையையடைதற்கேதுவிது விதனுற் பரமயோகெய்தும்
பிறிதொன்றறவேசிவன்றன்னை யோகத்தாலே பெறலாமால்

என்று ஸ்ரீ-பிரமதேவராற் றிருவாய்மலர்ந் தருளிய பிரமகீதையிலும்.

ஆசை முதலிய அனர்த்தங்கள் நீங்குமென்றதற்குப் பிரமாணம்,

ஆவதென்பது மாசையு மற்றன
மேவஞான வெந்தீயிடை வெந்தன
யாவர்தம்தொழி லவ்வகை யோர்களே
சாவதும் பிறப்புந் தவிர்ந்தார்கடாம்

அன்றியும்,

யாவனெருவன் றன்னுடம்பை யானென்றிருக்கு மியல்பொழிந்தா, னியாவனெருவன் றன்கரண மியா தொன்ருேடும் விழைந்திரா, னுவவவனிவ் வுலகத்தை

யடையக்கொன்ருனுயினுமோர், பாவமில்லை யவன் கொன்றபழியுமில்லை பார்மன்னு,

என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுற் றிருவாய்மலர்ந் தருளிய பகவற்கீதையிலும்,

புரங்கண்மூன்றிலும் போக்கிய மியாவையங்
கிருந்துதுய்ப்பவ னியாவன் மற்றியாவையும்
பரம்பிரம மெனும்படி பார்ப்பவ
னரக்கதையெய்நிடா னுயிரஞ்செய்யினும்,

அன்றியும்,

விழுமிதாமய மேதங்கள் செய்யினும்
பழிமிகும் பஞ்சபாதகம் பண்ணினு
மொழிவுறாம லொன்றே யென்றுணருவா
னழிவினனந்த நன்மையுந் தின்மையும்.

அன்றியும்,

மத்தமுறும் பிறவிப் பகை மாளு
முத்தியு முன்னிலையா முடிவில்லா
வெத்துயருங் கெடு மின்பம தாகு
மத்து விதத்தை யறிந்தவ ருக்கே,

அன்றியும்,

அத்துவிதந்தானுமவிகற்பத்தை யடைந்த போதே
புத்தியிலிளைப்பும் போகும் போகுமிப்பிறப்பு நேரா
வெத்திகழ்வாலும் பேதமின்மையாலிறையேயெண்ணுந்
தத்துவவித்தேயென்றன் றலையினல் வணங்கத்தக்கான்,

என்று ஸ்ரீபிரமதேவராற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரமகீதையிலும்

நிருவிகற்ப வான்மாவிற் சகத்தோற்ற மொடுக்க மிவை நேராயில்லை, மருவிகற்ப பேதமுறுப் பராபரமா

மப்பொருளை வயங்கக்கண்டாற், பெருமனக்கட் டறு மைய மறுங்கரும மறுமென்றான் பெரியோன்வள்ள, லொருகடுகிற் பொன்மேரு புகிலன்றோ பிரமாண்ட மொடுங்குமென்றான்,

என்று ஸ்ரீ - வசிஷ்டமகாமுனீச்சுராற் றிருவாய் மலர்ந்தருளிப ஞானவாசிட்டத்திலும்.

யாதோர் வருத்தமின்றி யடையலா மென்றதற்குப் பிரமாணம்,

ஆதலாலறியு மறிவெலாங்கைவிட் டறிவினுக்கறி வதாய்நின்ற, பேதமில்பிரமமொன்றுமேயறிவான் பேறு பேரின்பமாம் பிறத்தல், சாதலற்றிருக்கு மதனையோர் வருத்தமின்றியே சாரலாயிருக்க,வாதரித்தறியா ரற்பமே விரும்பி யனந்ததுக்கத்திலே யமைவார்,

என்று ஸ்ரீ-பிரமதேவராற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரமகீதையிலும்,

கருமங்களால் முத்தியடைதற்கு அருமை யென்ற தற்குப் பிரமாணம்,

அன்றியுரைக்கரு மனந்தகோடி பிறப்பிடைக்கரும மாற்றினுலுந், துன்றரிதுபாகதியைச் சைமினிசொல் வேதாந்தச் சொற்கடோர்ந்து, நன்றிதரு பொருட் டெளிவாஞ் சிவஞானஞ் சிவனருளா னண்ணின்முத்தி, யொன்றவெளி தாதலினுன் மூதுணர்வா லிதற்கேற்ற வுறுதியோர்வாய்.

என்று சிதம்பர புராணத்திலும்,

இவ்வாறின் நூல்களில் கூறி யிருக்கின்றதுவே பிரமாணமா மென்றுணர்க.

முன்னற்கூறிய கிருச்சிரபல விபரம் யாதெனில் மேற்கண்ட அருத்த சாஸ்திரத்தில் அருத்தத்தை ஈட்டும்படி பிரதிபாதித்த பிரகாரம் ஈட்டிய திரவியத்தைக் கையிற்கொண்டு தலைக்கன்றுபோடுஞ் சமயமுள்ள கபிலைநிறமுடைய காராம்பசுவை மனபூர்வமாக வாங்கி அதற்கு மேற்கண்ட திரவியத்தை சுவர்னமாக மாற்றி அதைக்கொண்டு ஆபரண விசேஷங்கள் செய்து அப் பசுவிற்குப் பாதகேசபரியந்தம் அவ்வாபரணத்தைக் அலங்கரித்து உத்தமமான அர்த்தோதயம் மகோதயம் முதலிய மகாபுண்ணிய காலங்களில் நல்லவைதிகப் பிராமணுள் அல்லது புண்ணியபுருடாள் அல்லது சீவன் முத்தர்கள்ஆகியஇப்படிப்பட்டபுருடாளுக்குஅப்பசுவை அதற்குரியசரீரஆயுளைச்சோதிடசாஸ்திரமறிந்தோர்களைக் கொண்டுபின்னிட்டுஇவ்வளவு காலத்துக்கிருக்குமென்று தெரிந்துகொண்டு அவ்வளவு காலத்துக்கும் அப்பசுவின் சரீரம் சீவித்தற்கு எதுவான பருத்திவிதை தவிடு புல் முதலிய வுணவுக்கு வேண்டிய திரவியம் எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு திரவியத்தையும் அப்பசுவையும் அவர்களிடத்திற் கோதானமாகக் கொடுத்தால் இஃதை ஒரு கிருச்சிரபலமென்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக் கிறுர்கள் இம்முறையன்றியி லின்னம் அநேகவித மாகவும் கதைகளுண்டு இஃதுபோல மேலே காட்டப் பட்ட ஸ்ரீ விஸ்வாமித்திர முனிச்சுரர் ஸ்ரீ - வசிஷ்டமகா முனிச்சுரர் ஆகிய இவர்கள் விருத்தாந்தங்களும் ஒவ் வொருவர் அனேகவிதமாகச் சொல்லுவார்கள். ஆகையா லிச்சரித்திரங்கள் நானுவாக வழங்கினுலும் அச்சரித்திர சாரத்தை மாத்திரம் மதிமான்கள் பொருளா யங்கீகரித் துக் கொள்ளுவார்கள்.

இவ் அத்வைத சாஸ்திர மான்மிய சங்கிரகம் யாவர்க்கும் எளிதாகத் தெரியும்படிக்கு ஆன்றோர்களா லும் அரிய திருமூர்த்திகளாலும் திருவாய்மலர்ந் தருளிய நூல்களி லுள்ளதைச் சங்கிரகமாகத் திரட்டி அச்சிடப்பட்டன. ஆகையால் இதன்கண் சொற் சோர்வு பொருட்சோர்வு வாக்கியச்சோர்வு இருக்குமா யின் இவ் அத்வைத சாஸ்திர மான்மியசங்கிரகத்தை ஆராய்ந்துபார்க்கும் அரிய குணகண அலங்கிருகாதி களையே சோபையாகவுடைய சாதுக்கள் மன்னிக்க வேண்டியது.

அத்வைத சாஸ்திர மான்மிய சங்கிரகம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஞ்சின்மயம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
3	19	பிறத்தியக்	பிருத்தியக்
10	21	யகற்றிற்	யகத்திற்
11	9	இவடத்திக்கு	இவ்விடத்திக்கு
,,	17	பிரரயப்படி	பிராயப்படி
,,	20	அடியேற்கு	அடியேற்குப்
,,	23	தவசை கொஞ்சங்	தவசைக் கொஞ்சங்
,,	26	ருக்கு பதிலாக	ருக்குப் பதிலாக
,,	27	தாமெ	தாமே
,,	,,	மவடம்	மவ்விடம்
12	17	மிவ்	இவ்
,,	19	உமக்கு பதிலாக	உமக்குப் பதிலாக
,,	20	ஜநக் குமாரர்	ஜநற் குமாரர்
,,	23	இருக்குரோம்	இருக்கிரோம்
,,	25	சூரியருக்கு	சூரியருக்குப்
13	19	சுரரை	சுரரைப்
,,	30	கிருச்சுப் பல	கிருச்சிர பல
14	12	சாஸ்த்திரத்தி	சாஸ்திரத்தி
17	19	தனிக்கோடி	தனுக்கோடி
,,	22	ஒருமிட்டி	ஒருமுஷ்டி
,,	25	மிருத்தி மிட்டியை	மிருத்து முஷ்டியை
,,	27	லொப்பிவித்து	லொப்புவித்து
15	3	னுவ்ள	லுள்ள
,,	10	வயற்று	வயிற்று
,,	13	காசிச்க்ஷேத்திரஞ்	காசிக்ஷேத்திரஞ்
,,	21	மூச்சாரணத்தோடெ	உச்சாரணத்தோடே
16	19	பத்து பாடல்	பத்துப் பாடல்
17	8	அறைகின்ற	அறைகின்றது
19	9	பண்ணுகிறது	பண்ணுகிறது
22	26	இவ்வாறின்	இவ்வாறு
24	4	திருமூர்த்தி	திரிமூர்த்தி